

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti **C., a. s. S.**, so sídlom M., IČO: X., zastúpenej **JUDr. J. P.**, advokátom, *Advokát P., s. r. o.*, so sídlom Š., proti žalovanej **Slovenskej inšpekcii životného prostredia, ústredie inšpekcie**, so sídlom Karloveská č. 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1394001408/6896-26449/22/2008/Mar zo 06. augusta 2008, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 23. novembra 2010, č. k. 3S/184/2009-94, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 23. novembra 2010, č. k. 3S/184/2009-94 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovanej č. 1394001408/6896-26449/22/2008/Mar

zo 06. augusta 2008, ktorým žalovaná zamietla odvolanie žalobkyne a potvrdila rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 1394502308/5082-15766/Tro z 09. mája 2008, ktorým bola žalobkyni uložená pokuta vo výške 190.000,- Sk (6.306,84 eura) za vypúšťanie odpadových vôd do povrchových vôd v rozpore s povolením vydaným krajským úradom životného prostredia.

Krajský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z ustanovení § 244 ods. 1 OSP, § 21 ods. 1 písm. e/ (správne malo byť c/), § 53 písm. i/, § 74 ods. 1 písm. e/ a § 80 ods. 7 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „vodný zákon“), a § 3 ods. 15 a ods. 18 nariadenia vlády č. 296/2005 Z. z., ktorým sa ustanovujú požiadavky na kvalitu a kvalitatívne ciele povrchových vôd a limitné hodnoty ukazovateľov znečistenia odpadových vôd a osobitných vôd účinného do 14. júna 2010 (ďalej len „nariadenie vlády č. 296/2005 Z. z.“) keď po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Žalovaná sa vo svojom rozhodnutí vysporiadala so všetkými námietkami žalobkyne, ktoré uviedla vo svojom odvolaní. Správne zistila skutkový stav a vyvodila právny záver, s ktorým sa konajúci súd stotožnil.

Predmetom preskúmania v tomto konaní bolo rozhodnutie žalovanej zo dňa 06.08.2008 č. 1394001408/6896-26449/22/2008/Mar a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 09.05.2008 č. 1394502308/5082-15766/Tro, ktorým bola žalobkyni uložená pokuta vo výške 190.000,- Sk (6.306,84 eura) podľa ustanovenia § 75 ods. 3 vodného zákona za správny delikt podľa § 74 ods. 1 písm. e/ uvedeného zákona, ku ktorému došlo vypúšťaním odpadových vôd - vypúšťaných z havarijnej akumuláčnej nádrže do povrchových vôd vodného toku Laborec v rozpore s povolením vydaným Krajským úradom životného prostredia Košice č. 2004/00411 zo dňa 18.11.2004, ktoré určovalo povolené množstvo a spôsob merania množstva vypúšťaných odpadových vôd, povolené neprekročiteľné koncentračné a bilančné hodnoty jednotlivých ukazovateľov znečistenia vypúšťaných odpadových vôd, miesto a spôsob vypúšťania odpadových vôd, miesto odberu, dobu odberu vzoriek, početnosť odberov vzoriek, spôsob odberu vzoriek a spôsob kontroly jednotlivých ukazovateľov.

Súd sa stotožnil s názorom žalovanej, že boli prekročené limity hodnoty znečistenia vo vypúšťaných odpadových vodách z nádrže HAM vo vzorkách typu „p“ v ukazovateľoch CHSKCr (12 krát), BSK5 (1 krát), N-NH₄ + (10 krát). Pcelk (4 krát), NL.105°C (6 krát),

Fdcelk (14 krát), Fenoly (1 krát), NEL (1 krát) a PCB (7 krát). Uvedeným došlo k porušeniu § 53 písm. i/ v spojitosti s § 21 ods. 1 písm. c/ vodného zákona, čím došlo k správne deliktu podľa § 74 ods. 1 písm. e/ vodného zákona a k naplneniu skutkovej podstaty pre uloženie pokuty podľa ustanovenia § 74 ods. 1 písm. e/ vodného zákona.

Odpadové vody vypúšťané z nádrže HAN majú charakter priemyselných odpadových vôd a podľa § 3 ods. 15 nariadenia vlády č. 296/2005 Z. z. pri vypúšťaní priemyselných odpadových vôd sa určujú iba koncentračné hodnoty zlievanej vzorky za určené časové obdobie, teda „p“ vzorky, maximálne do výšky hodnôt uvedených v prílohe č. 3 časť B citovaného nariadenia vlády. V závislosti od charakteru výroby, používaných surovín. Spôsobu čistenia a vypúšťania týchto vôd ako aj charakteru recipientu možno určiť aj koncentračné hodnoty kvalifikovanej bodovej vzorky aj pre priemyselné odpadové vody.

Podľa názoru krajského súdu z uvedeného vyplýva, že dôvody žalobkyne uvedené v žalobe nemenia skutkovú podstatu uvedeného správneho deliktu, na podklade ktorého bola pokuta uložená.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnej žalobkyni trovy konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie vytýkajúc krajskému súdu, že sa stotožnil s názorom žalovanej, čím naplnil predpoklady dôvodnosti tohto odvolania, a to v súlade s ustanovením § 205 ods. 2 písm. f/ OSP.

Poukazovala, na to, že povolenie č. 2004/00411, ktoré bolo vydané na základe ustanovenia § 56 ods. 1 písm. a/ zákona č. 184/2002 Z. z. o vodách, § 4 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a nariadenia vlády č. 491/2002 Z. z., určovalo povolené množstvo a spôsob merania množstva vypúšťaných odpadových vôd do povrchových vôd. Žalovaná v 2. rade vykonala dňa 12.12.2007 u žalobkyne kontrolu vypúšťania podľa predmetného povolenia č. 2004/00411, pričom na jej základe bolo zistené, že postup pri vypúšťaní odpadových vôd do povrchových vôd je v rozpore so zákonom č. 364/2004 Z. z. o vodách a nariadením vlády 296/2005 Z. z..

V ustanovenia § 80 ods. 1 uvedeného zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách je však uvedené, že práva a povinnosti vyplývajúce z doterajších povolení zostávajú v platnosti, Na základe predmetného ustanovenia teda podľa žalobkyne ostalo v platnosti povolenie č. 2004/00411, vydané ešte za účinnosti zákona o vodách č. 184/2002 Z. z.. Kontrolované vypúšťanie odpadových vôd pritom v rozpore s povolenými hodnotami stanovenými povolením č. 2004/00411 nebolo. Povolením č. 2004/00411 na vypúšťanie odpadových vôd

do povrchových vôd boli stanovené neprekročiteľné koncentračné a bilančné hodnoty jednotlivých ukazovateľov znečisťovania vypúšťaných odpadových vôd tak, že jednotlivé koncentračné hodnoty boli označené ako „m“, čo predstavuje maximálne hodnoty kvalifikovaných bodových 2 hodinových vzoriek a „p“, čo predstavuje maximálne hodnoty 8 hodinových zlievaných vzoriek. V bode 4.2. predmetného rozhodnutia je uvedené, že pre účely kontroly dodržiavania stanovených limitov budú koncentračné hodnoty stanovované rozborom kvalifikovanej bodovej vzorky (str. 4 povolenia), čo predstavuje hodnotu „m“, a to preto, lebo koncentračné hodnoty vybraných ukazovateľov znečistenia sa v priebehu roka menia, pričom sú maximálne hodnoty značne odlišné od dosahovaného priemeru (str. 8 povolenia). Hodnoty „m“ sú teda ne/prekročiteľné koncentračné údaje.

Na základe žiadosti o doplnenie rozhodnutia č. 2004/00411 podal Krajský úrad životného prostredia Košice (ďalej aj „KÚŽP“) k predmetnému povoleniu stanovisko, v ktorom na str. 2 opätovne zdôraznil, že koncentračné hodnoty pre účely kontroly dodržiavania určených limitov budú stanovované rozborom kvalifikovanej bodovej vzorky (bod 4.2. na strane 4 predmetného povolenia). Na strane 4 predmetného stanoviska je zdôraznené, že pre výkon kontroly a pre inšpekčné odbery sú v povolení určené odbery klasifikovanej bodovej vzorky odoberanej v priebehu 2 hodín. Tieto hodnoty „m“ sú opätovne deklarované ako neprekročiteľné a ich dodržanie v dobe odberu je možné považovať za súlad vypúšťania s povolením.

Pre vysvetlenie žalobkyňa uviedla, že „p“ hodnoty sú v zmysle stanoviska priemerné koncentrácie znečistenia za celý rok, použité pre výpočet bilančných množstiev znečistenia. Ide o hodnoty vypočítané z množstva plánovaného znečistenia za rok. V praxi to znamená, že reálne namerané a dosiahnuté čiastkové hodnoty budú nad a pod touto hodnotou „p“ nie sú určené pre kontrolu dodržiavania stanovených koncentračných hodnôt, ale pre účely prevádzkovej kontroly ako podklad pre výpočet poplatkov za vypúšťanie odpadových vôd.

KÚŽP vychádzal pri rozhodovaní z ustanovení vtedy platného nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 296/2005 Z. z. v § 3 ods. 9 je uvedené, že okrem koncentračných hodnôt zlievaných vzoriek za určité časové obdobie možno určiť aj pre priemyselné odpadové vody koncentračné hodnoty kvalifikovanej bodovej vzorky.

Postup inšpekcie bol preto podľa žalobkyne nezákonný a v rozpore s povolením, keď skúmal prekročenie hodnôt na základe zlievaných vzoriek („p“), ktoré boli vykonané na iné účely a povolenie nestanovovalo vzhľadom na vyššie uvedené dôvody kontrolu dodržania koncentračných hodnôt pre jednotlivé ukazovatele pri týchto zlievaných vzorkách. Inšpekcia životného prostredia skúmala, či žalobkyňa vypúšťa odpadové vody

do povrchových vôd v súlade so zákonom č. 364/2004 Z. z. a nariadením vlády 296/2005 Z. z., pričom nebrala do úvahy povolenie, ktoré v zmysle ustanovenia § 80 ods. 1 zákona o vodách č. 364/2004 Z. z. ostalo v platnosti, a ktoré za smerodajné hodnoty stanovovalo kvalifikované bodové vzorky pod názvom „m“.

Z vyššie uvedeného dôvodu má žalobkyňa za to, že keď sa prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní stotožnil správnym názorom žalovanej, vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla teda, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alebo alternatívne, aby rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že rozhodnutie orgánu verejnej správy – Inšpektorát životného prostredia Košice, Slovenská inšpekcia životného prostredia č. 1394502308/5082-15766/Tro zo dňa 09.05.2008 v spojení s rozhodnutím odvolacieho orgánu – Slovenská inšpekcia životného prostredia – ústredie č. 1394001408/6896-26449/22/2008/Mar zo dňa 06.08.2008 zruší, vec vráti prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie a žalovaným uloží povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť uhradenú pokutu vo výške 190.000,- Sk (6.306,84 eura) a nahradiť žalobkyni trovy konania a právneho zastúpenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení uviedla, že námietky v odvolaní sú totožné s námietkami uvádzanými v správnom konaní prvého i druhého stupňa, s ktorými sa žalovaná ako odvolací orgán dostatočne vysporiadala v odvolacom konaní aj vo vyjadrení k žalobe. Poukázala na to, že žalobkyňa v odvolaní žiadne nové dôkazy nenavrhol.

Poukázala i na to, že Inšpektorát životného prostredia Košice (ďalej aj „IŽP Košice“) vykonal kontrolu vypúšťania odpadových vôd žalobkyne a porovnaním s platným povolením na vypúšťanie odpadových vôd vydaným KÚŽP v Košiciach č. 2004/00411 zo dňa 18.11.2004. IŽP Košice zistil, že podľa výsledkov rozborov vzoriek vypúšťaných odpadových vôd boli prekročené „p“ limitné hodnoty znečistenia vo vypúšťaných odpadových vodách z havarijnej akumuláčnej nádrže určené v právoplatnom povolení bod 1.2. ako „povolené neprekročiteľné koncentračné hodnoty jednotlivých ukazovateľov znečistenia vypúšťaných odpadových vôd“. Preto tvrdenie žalobkyne – odvolateľky, že kontrolované vypúšťame nebolo v rozpore s uvedeným povolením, nie je pravdivé.

Pokiaľ ide o poukazovanie odvolateľky na to, že v zmysle citovaného povolenia pre účely kontroly dodržiavania stanovených limitov budú koncentračné hodnoty stanovované rozborom kvalifikovanej bodovej vzorky („m“), žalovaná poukázala na ustanovenie § 3 ods. 15 a § 3 ods. 18 nariadenia vlády č. 296/2005 Z. z.. Podmienky platného povolenia

na vypúšťanie odpadových vôd vydané rozhodnutia KÚŽP č. 2004/00411 zo dňa 18.11.2004 v bode 1.2. ustanovujú jednoznačne „povolené neprekročiteľné koncentračné a bilančné hodnoty jednotlivých ukazovateľov znečistenia vypúšťaných vôd“ vypúšťaných odpadových vôd, pričom kontrolou vykonanou IŽP Košice bolo zistené, že došlo k prekročeniu uvedeným rozhodnutím povolených neprekročiteľných koncentračných hodnôt ukazovateľov znečistenia koncentračných hodnôt 8 hodinových zlievaných vzoriek.

Poukázala tiež na to, že tvrdenie v odvolaní, že „limitné hodnoty stanovené ako hodnoty „p“ slúžia ako podklad pre výpočet poplatkov za vypúšťanie odpadových vôd“, nie je pravdivé a je účelovým tvrdením v zmysle vysvetlenia KÚŽP v Košiciach, ktoré má informatívny charakter pre producenta odpadových vôd a nemožno ho takto aplikovať, pretože je v rozpore s nariadením vlády Slovenskej republiky č. 296/2005 Z. z.. Limitné hodnoty označované ako hodnoty „p“ a „m“ sú v platnom povolení na vypúšťanie odpadových vôd v bode 1.2 jednoznačne povolené ako neprekročiteľné koncentračné a bilančné hodnoty jednotlivých ukazovateľov. Rovnako je potrebné zdôrazniť, že IŽP Košice vykonal kontrolu dodržiavania podmienok platného povolenia vydaného rozhodnutím orgánu štátnej vodnej správy ako odborný kontrolný orgán, prostredníctvom ktorého ministerstvo životného prostredia vykonáva hlavný štátny vodoochranný dozor vo veciach ochrany vôd s vodami. Postup správneho orgánu v posudzovanom prípade bol zákonný, kontrola vypúšťania odpadových vôd bola vykonaná porovnaním koncentračných hodnôt ukazovateľov znečistenia s platným povolením na vypúšťanie odpadových vôd, v súlade so zákonom č. 364/2004 Z. z. o vodách a zmene zákona SNR č. 371/1990 Z. z. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a vykonávacím predpisom, pričom kontrolou bolo zistené porušenie podmienok povolenia na vypúšťania odpadových vôd a po vykonanom správnom konaní uložená pokuta.

Žalovaná má za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádzalo zo správneho posúdenia veci na základe správne zisteného skutkového stavu.

Na základe uvedeného navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3S/184/2009-94 z 23. novembra 2010 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní

vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu treba priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

V zmysle ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Predmetom preskúmaného konania v danej veci bolo rozhodnutia príslušných správnych orgánov o uložení sankcie za porušenie povinnosti podľa zákona o vodách.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu (§ 3 ods. 2 správneho poriadku).

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 5 správneho poriadku).

Podľa § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne mu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 33 ods. 1, 2 správneho poriadku účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Pri rozhodovaní o administratívnych sankciách by mali byť rešpektované aj Rezolúcie Rady Európy a Odporúčania Výboru ministrov týkajúce sa rozhodovacej činnosti verejnej správy a ochrany práv jednotlivca, a to i napriek tomu, že nie sú súčasťou nášho právneho poriadku; ide predovšetkým o Rezolúciu Výboru ministrov č. (77) 31 o ochrane jednotlivca v súvislosti s rozhodnutiami správnych orgánov, Odporúčanie Výboru ministrov č. (80) 2 o správnej úvahe a Odporúčanie Výboru ministrov č. (91) 1 vo veciach administratívnych sankcií.

Vodný zákon upravuje práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb k vodám a nehnuteľnostiam, ktoré s nimi súvisia pri ich ochrane, účelnom a hospodárnom využívaní, oprávnenia a povinnosti orgánov štátnej vodnej správy a zodpovednosť za porušenie povinností podľa tohto zákona. Zároveň vytvára podmienky na všestrannú ochranu vôd vrátane vodných ekosystémov a od vôd priamo závislých ekosystémov v krajine, zachovanie

alebo zlepšovanie stavu vôd, na účelné, hospodárne a trvalo udržateľné využívanie vôd, manažment povodí a zlepšenie kvality životného prostredia a jeho zložiek, znižovanie nepriaznivých účinkov povodní a sucha, zabezpečenie funkcií vodných tokov a bezpečnosť vodných stavieb (§ 1 ods. 1 a ods. 2 vodného zákona).

Požiadavky na kvalitu povrchovej vody sú všeobecné kvalitatívne požiadavky pre povrchové vody a sú uvedené v prílohe č. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 491/2002 Z. z. účinného do 30. júna 2005, Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 296/2005 Z. z. účinného do 14. júna 2010 ako aj Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 269/2010 Z. z. účinného od 15. júna 2010.

Podľa § 21 ods. 1 písm. c/ vodného zákona v znení účinnom v čase vykonania kontroly a uloženia sankcie, povolenie na osobitné užívanie vôd je potrebné, ak nejde o používanie vôd podľa § 18 až 20 na vypúšťanie odpadových vôd a osobitných vôd do povrchových vôd alebo do podzemných vôd.

Podľa § 74 ods. 1 písm. e/ vodného zákona v znení účinnom v čase vykonania kontroly a uloženia sankcie orgán štátnej vodnej správy uloží pokutu právnickej osobe alebo fyzickej osobe - podnikateľovi, ktorá vypúšťa odpadové vody alebo osobitné vody do povrchových vôd alebo do podzemných vôd alebo vypúšťa priemyselné odpadové vody alebo osobitné vody s obsahom obzvlášť škodlivých látok do verejnej kanalizácie bez povolenia orgánu štátnej vodnej správy alebo v rozpore s ním [§ 21 ods. 1 písm. c/] a § 38 ods. 1.

Podľa § 75 ods. 3 vodného zákona v znení účinnom v čase vykonania kontroly a uloženia sankcie pokutu podľa § 74 ods. 1 písm. e/ možno uložiť do výšky trojnásobku odplát za ročné vypúšťanie odpadových vôd alebo osobitných vôd. Ak nemožno takto určiť výšku pokuty, vypočíta sa násobkom sadzby do 15 Sk (0,4979 eura) za 1 m³ a množstva vypúšťaných odpadových vôd alebo osobitných vôd, najdlhšie však za obdobie predchádzajúceho roka. Najnižšiu pokutu možno uložiť vo výške 10.000,- Sk (331,93 eura).

Podľa § 80 ods. 1 vodného zákona v znení účinnom v čase vykonania kontroly a uloženia sankcie práva a povinnosti vyplývajúce z doterajších povolení zostávajú v platnosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 80 ods. 7 vodného zákona v znení účinnom v čase vykonania kontroly a uloženia sankcie orgán štátnej vodnej správy v konaniach na základe oznámení o vypúšťaní odpadových vôd alebo osobitných vôd do povrchových vôd a do podzemných vôd alebo do verejnej kanalizácie zaslaných do 30. novembra 2002 a v konaniach na základe oznámení o zaobchádzaní s nebezpečnými látkami zaslaných do 01. júna 2003 postupuje podľa doterajších predpisov.

Podľa § 3 ods. 8 Nariadenia vlády č. 491/2002 Z. z. účinného v čase vydania povolenia pre žalobkyňu limitnými hodnotami ukazovateľov znečistenia, ktoré sú v prílohe č. 3 označené písmenom „p“, sú koncentračné hodnoty zlievanej vzorky za určené časové obdobie. Limitnými hodnotami ukazovateľov znečistenia, ktoré sú v prílohe č. 3 označené písmenom „m“, sú koncentračné hodnoty kvalifikovanej bodovej vzorky. Pre zdroj znečistenia do 50 EO sú ustanovené limitné hodnoty ukazovateľov znečistenia koncentračnými hodnotami bodovej vzorky.

To isté znenie má aj ustanovenie § 3 ods. 14 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 296/2005 Z. z..

Podľa § 3 ods. 9 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 491/2002 Z. z. pri vypúšťaní splaškových odpadových vôd a komunálnych odpadových vôd sa určujú obidve hodnoty uvedené v odseku 8 maximálne do výšky hodnôt uvedených v prílohe č. 3 časti A. Pri vypúšťaní priemyselných odpadových vôd a osobitných vôd sa určujú iba koncentračné hodnoty zlievanej vzorky za určené časové obdobie, maximálne do výšky hodnôt uvedených v prílohe č. 3 časti B. V závislosti od charakteru výroby, používaných surovín, spôsobu čistenia a vypúšťania týchto vôd, ako aj od charakteru recipientu možno určiť koncentračné hodnoty kvalifikovanej bodovej vzorky aj pre priemyselné odpadové vody.

Identické znenie obsahuje stanovenie § 3 ods. 15 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 296/2005 Z. z..

Podľa § 3 ods. 12 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 491/2002 Z. z. limitné hodnoty ukazovateľov znečistenia pri vypúšťaní priemyselných odpadových vôd

do povrchových vôd sa považujú za splnené ak ani v jednej zlievanej vzorke nie sú prekročené určené koncentračné hodnoty, platí to aj pre kvalifikovanú bodovú vzorku.

Identické znenie obsahuje stanovenie § 3 ods. 18 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 296/2005 Z. z..

Najvyšší súd v preskúmvanej veci dospel k záveru, že správny orgán v predmetnej veci postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, náležite zistil skutkový stav a zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver. Z uvedených dôvodov krajský súd postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotiac rozsah a dôvody odvolania žalobkyne vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, oboznámiac sa s obsahom pripojeného spisového materiálu, t. j. s obsahom súdneho a administratívneho spisu, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou OSP nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré podľa najvyššieho súdu vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. V súlade so závermi krajského súdu i najvyšší súd mal z predloženého spisového materiálu za preukázané, že skutkový stav bol správnym orgánom náležite zistený a správne právne posúdený. Preto sa s rozhodnutím krajského súdu stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na vysporiadanie sa s odvolacími námietkami žalobkyne.

Úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého

rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Povinnosťou súdu v preskúvanom konaní je posudzovať zákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, predmetom ktorého je uloženie administratívnej sankcie, súčasne aj v zmysle zásady č. 6 Odporúčania Výboru ministrov č. (91) 1 o správnych sankciách zo dňa 13.02.1991, podľa ktorej vo vzťahu k ukladaniu správnych sankcií je potrebné aplikovať aj nasledovné zásady: každá osoba, ktorá čelí správnej sankcii má byť informovaná o obvinení proti nej, mal by jej byť daný dostatočný čas na prípravu prípadu, s tým, že do úvahy sa vezme zložitnosť veci ako aj tvrdosť sankcie, ktorá by mohla byť uložená, osoba, prípadne jej zástupca, má byť informovaná o povahe dôkazov proti nej, má dostať možnosť vyjadriť sa (byť vypočutá), predtým ako sa prijme akékoľvek rozhodnutie, správny akt, ktorým sa ukladá sankcia, má obsahovať dôvody, na ktorých sa zakladá.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu nevyplývalo, že by vo veci konajúce a rozhodujúce správne orgány nevykonali právne relevantné dôkazy v záujme náležitého ozrejmenia skutkového stavu veci, a že by sa v ich postupe pri prejednaní správneho deliktu vyskytka vada majúca za následok nezákonnosť ich rozhodnutí.

Ani podľa názoru najvyššieho súdu nemožno akceptovať námietky žalobkyne ohľadom definovania limitných hodnôt „p“ a „m“. Z obsahu spisového materiálu nevyplýva, že by správne orgány alebo krajský súd nerešpektovali povolenie vydané KÚŽP Košice č. 2004/00411 alebo jeho platnosť. Taktiež nie je sporné, že ustanovenie § 80 ods. 7 vodného zákona sa vzťahuje na konanie na základe oznámení zaslaných do 30.11.2002, a že v preskúvanej veci kontrola u žalobkyne bola nariadená v roku 2007 a bola zameraná na vypúšťanie odpadových vôd z čistiarenskeho komplexu žalobkyne za obdobie od januára 2006 do decembra 2006. Námietka žalobkyne, že kontrola bola vykonaná v rozpore so zákonom č. 364/2004 Z. z. a Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 296/2005 Z. z. neobstojí. Nie je pritom sporné, že definície hodnôt „p“ a „m“, ako sú v ustanovení § 3 ods. 8 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 491/2002 Z. z. sú rovnako uvedené aj v ustanovení § 3 ods. 14 Nariadenia vlády Slovenskej republiky

č. 296/2005 Z. z. a rovnaké znenie obsahujú aj ustanovenia § 3 ods. 12 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 491/2002 Z. z. a § 3 ods. 18 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 296/2005 Z. z., pokiaľ ide o nesplnenie limitných hodnôt, pričom ani limitné hodnoty uvedené v prílohe 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 491/2002 Z. z. a v prílohe 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 296/2005 Z. z. týkajúce sa kontrolovaných ukazovateľov sa nelíšia. Možno sa preto stotožniť s názorom správneho orgánu prvého stupňa ako aj žalovaného, že tvrdenie žalobkyne, že vypúšťala odpadové vody v súlade s platným povolením, nie je pravdivé, čo preukázali výsledky kontroly. Preto ani námietky žalobkyne uvedené v odvolaní, ktoré najvyšší súd hodnotí ako účelové až zavádzajúce, nemajúce oporu v právnych predpisoch ani v obsahu súdneho a administratívneho spisu, nemôžu, ako správne uviedol už aj krajský súd, zmeniť skutkovú podstatu správneho deliktu, za ktorý bola žalobkyni uložená sankcia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky k námietkam žalobkyne uvedeným v odvolaní považuje za potrebné dodať, že žiadne povolenie nemôže povoliť znečisťovanie vôd. Povolenie sa vydáva za účelom, aby k znečisťovaniu vôd nedochádzalo. V prípade, že sa tak stane, ako bolo preukázané v danom konaní obsahom pripojeného spisového materiálu, nastupuje u subjektu, ktorý toto znečistenie vykonal, objektívna zodpovednosť za správny delikt, za ktorý nasleduje aj príslušná sankcia.

Hoci samotnú výšku sankcie žalobkyňa osobitne nenamietala, najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že táto bola uložená v medziach zákona a bola správnymi orgánmi aj patrične odôvodnená.

Vzhľadom na to, že žalobkyňa ani v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti a dôkazy, s ktorými by sa nebol vyporiadal už krajský súd, a ktoré by spochybňovali vecnú správnosť jeho rozhodnutia, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací súc viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/184/2009-94 z 23.11.2010 podľa 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v súlade s ustanovením s § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c veta prvá OSP a podľa § 250k ods. 1 OSP nepriznal účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania, a to žalobkyni z dôvodu,

že nebola v odvolacom konaní úspešná a žalovanej z dôvodu, že jej v odvolacom konaní trovy nevznikli ako aj z dôvodu, že jej náhrada trov konania v správnom súdnictve zo zákona neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o r o z s u d k u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 29. septembra 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková